

— Не единъ път, а хиляда пжти мога да се закълна. За правъ щомъ е, ще се закълна.

— Добре тогава, повтарай следъ мене клетвата. Манго, безъ да се смути, заповтарва клетвенитѣ думи.

— Виждамъ, че си правъ, но ще трѣбва да се закълнешъ още два пжти. Първиятъ пжтъ бѣше за тжжителя, вториятъ ще бжде за мене, а третиятъ пжтъ — за закона.

Манго се закълнава още еднѣжъ и още еднѣжъ.

— Така. Сега виждамъ, че си правъ, но преди да те пустна, ще трѣбва да заплатишъ за клетвата. Три пжти се клѣ, по левъ — прави три лева.

— Манго опуля очи, изглежда кадията и се почесва по врата. Па, помълчалъ малко, проплаква:

— Че то, кадия ефенди, петалото не струва и единъ левъ. Но щомъ като е била такава работата, да го дамъ тогава. И, като брѣква дълбоко въ едина си крачолъ, изважда петалото.

— На ти го. Азъ се кълнахъ, че стоя предъ тебе правъ, а не, че съмъ богатъ.

Па, като запрата петалото предъ кадията, Манго се измѣква бѣжишкомъ отъ вратата. Стилиянъ Чилингировъ

Б Е Д А

Трънче-клуче съ остъръ шипъ
грабна мойта капа;
патицата съ клюна чипъ
лошо ме ухапа,
скжса ми чорапа.

Люто лавна Шарко, джавъ!
гнѣвенъ ме подгони,
и останахъ безъ ржавъ
и безъ панталони.

Що да правя тѣй сега
срѣдъ мъглитѣ и снѣга?
Гледамъ тука, гледамъ тамъ —
где да ида — самъ не знамъ!

Асень Разцвѣтничкоу